

Tot un clàssic

Xavier Cester

Una de les característiques dels clàssics seria que, amb el pas dels anys, no només no perden força sinó que milloren i agafen nova amplitud. Si és així, la partitura d'Albert Guinovart per a *Mar i cel* és un clàssic amb tots els ets i uts, ja que en el seu renaixement al TNC va solcar a tota vela. No poc hi va influir la magnífica reorquestració del mateix autor (quants compositors de musicals a Broadway o al West End instrumenten ells mateixos les seves obres?), molt més rica en colors, més contundent alhora que més evocadora. El substrat, tanmateix, roman idèntic, l'efusivitat lírica de la inspiració de Guinovart, aquesta capacitat de tocar la fibra en el moment precís, així com els pertinents ecos temàtics que recorren l'obra com corrents subterrànies. També es mantenen algunes limitacions, com un segon acte més fluix que el primer -defecte comú al 99,9 per cent dels musicals- que, en especial al final, divaga en excés, o escenes dramàtiques servides amb música massa bella. Ara bé, la profusió de *showstoppers*, començant per *Per què he plorat?* o el final del primer acte, compensa amb escreix qualsevol defecte.

Conduït amb ocasional impaciència per Joan Vives, el repartiment comptava amb una notable solidesa vocal, començant pel Saïd de Carles Gramaje que en 16 anys deu haver perdut una unça de puixança, tot mantenint una elegant i impecable línia de cant. Sorpresa agradable la d'Elena Gadel, una Blanca capaç de transmetre l'angoixa del personatge amb una veu que, com és habitual en les noves fornades, té més presència a l'agut que al greu. Esplèndid l'insidiós Joanot de Ferran Frauca, Hassen de mitjans poderosos el de Xavier Ribera-Vall i veu plana, però àgil, la de Pilar Capellades per a Idriss. Si Salva Racero va desapropiar la perla de la cançó d'Osman, Anna Argemí va oferir una punyent encarnació de la mare de Saïd, mentre que Sergi Albert, Xa-

'MAR I CEL'. DIRECCIÓ: JOAN LLUÍS BOZZO. MÚSICA: ALBERT GUINOVART. TEXT: XAVIER BRU DE SALA. ESCENOGRÀFIA I VESTUARI: ISIDRE PRUNÉS I MONTSE AMENÓS. DIRECCIÓ MUSICAL: JOAN VIVES. AMB CARLES GRAMAJE, ELENA GADEL, FERRAN FRAUCA, XAVIER RIBERA-VALL, PILAR CAPELLADES, SERGI ALBERT, ÒSCAR MAS, ANNA ARGEMÍ. BARCELONA, TNC, 21 D'OCTUBRE.



El gran vaixell-escenari de 'Mar i cel'

vier Fernández i Òscar Mas (com Gramaje, part del repartiment original) eren altres elements destacats d'una tripulació de gran nivell.